

Chulalongkorn Medical Journal

Volume 29
Issue 12 December 1985

Article 1

12-1-1985

การป้องกันอันตรายจากรังสี

Nitaya Suwanwela

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/clmjournal>

Part of the [Medicine and Health Sciences Commons](#)

Recommended Citation

Suwanwela, Nitaya (1985) "การป้องกันอันตรายจากรังสี," *Chulalongkorn Medical Journal*: Vol. 29: Iss. 12, Article 1.

DOI: 10.58837/CHULA.CMJ.29.12.1

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/clmjournal/vol29/iss12/1>

This Editorial is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Chulalongkorn Medical Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

การป้องกันอันตรายจากรังสี

บุญเที่ยง ศีตีสาร*

ประเทศไทยได้นำเครื่องเอกซ-เรย์มาใช้ในการวินิจฉัยโรคเป็นเครื่องแรก โดยหมอมิชชันนารี ในราวปี พ.ศ. 2470 โรงพยาบาลแรกที่มีเครื่องเอกซเรย์ คือ โรงพยาบาลวชิระ หลังจากนั้นก็มีเพิ่มขึ้นในโรงพยาบาลใหญ่ ๆ อื่น ๆ อย่างรวดเร็ว เช่น โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โรงพยาบาลศิริราช โรงพยาบาลกลาง ฯลฯ โรงพยาบาลศิริราช เป็นโรงพยาบาลแรกที่ใช้เอกซ-เรย์เพื่อการรักษาในปี พ.ศ. 2483 ได้มีผู้นำเอาเรเดียมมาใช้ในประเทศไทย ตั้งแต่ พ.ศ. 2494 สำหรับสารกัมมันตรังสี ได้เริ่มใช้ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2497 ที่โรงพยาบาลศิริราช

ประเทศไทยได้มีพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ เมื่อปี พ.ศ. 2504 เพื่อควบคุมการผลิตและการใช้สารกัมมันตรังสี จะเห็นได้ว่าเรามีการใช้เอกซ-เรย์มาก่อนเป็นเวลาหลายปี แต่กลับมีราชบัญญัติควบคุมการใช้เอกซ-เรย์ทีหลัง คือ มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ ในปี พ.ศ. 2508 และได้ตั้งหน่วยงานขึ้นในกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุขเรียกว่ากองป้องกันอันตรายจากรังสี

องค์การอนามัยโลก ได้เริ่มส่งผู้เชี่ยวชาญมาสำรวจการใช้รังสีในประเทศไทย ตั้งแต่ พ.ศ. 2502 คือ Dr. H.J. Han Mr. D.R.E. Ernborg และ Prof. Hanson Blatz มาในปี พ.ศ. 2506 Dr. G.E. Roth มาในปี 2508

รังสีวิทยาสมาคมแห่งประเทศไทยได้มีบทบาทในการร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ ในปี พ.ศ. 2508 ดังกล่าวแล้ว จากการสำรวจจำนวนเครื่องเอกซ-เรย์ที่ใช้อยู่ในประเทศไทยขณะนั้นมีอยู่เพียง 231 เครื่อง แต่ตัวเลขล่าสุดในเดือนธันวาคม 2527 ได้มีเครื่องเอกซ-เรย์ที่ขึ้นทะเบียนไว้ มีจำนวนถึง 1,410 เครื่อง ตัวเลขนี้อาจจะน้อยกว่าความเป็นจริง ในเมื่อในปัจจุบันนี้มีการตั้งคลินิกและโพลีคลินิกเพิ่มขึ้นอย่างมากมาย ซึ่งมักจะมีเครื่องเอกซ-เรย์ติดตั้งอยู่แทบทุกแห่ง

กองป้องกันอันตรายจากรังสี กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ และรังสีวิทยาสมาคมแห่งประเทศไทย ได้ตระหนักถึงปัญหาในการป้องกันอันตรายจากรังสี จึงได้จัดการประชุมเรื่องนี้ขึ้นใน คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 22-23 กรกฎาคม 2528 โดยมีผู้เชี่ยวชาญของ IAEA คือ Professor

---

* ภาควิชารังสีวิทยา คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Dr. H. John Le-Van มาเป็นวิทยากรและได้เชิญวิทยากรจากสถาบันต่าง ๆ ของไทยมาร่วมด้วยเป็นต้นว่า จากโรงพยาบาลศิริราช โรงพยาบาลรามาริบัติ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ และสถาบันมะเร็งแห่งชาติ

ผู้เข้ารับการอบรมเป็นรังสีแพทย์ นักวิทยาศาสตร์ นักรังสีเทคนิค จากโรงพยาบาลในส่วนกลาง และในส่วนภูมิภาค รวมทั้งสิ้น 120 คน วิทยากรได้กล่าวถึงอันตรายจากรังสี วิธีการควบคุมและดูแลการใช้รังสี แผนการในอนาคตของหน่วยงานต่าง ๆ ที่รับผิดชอบในการควบคุม และป้องกันอันตรายจากรังสี บทบาทของรังสีแพทย์ นักวิทยาศาสตร์ และนักรังสีเทคนิค ที่พึงมีต่อการป้องกันอันตรายจากรังสี

การประชุมครั้งนี้ คงจะมีสิ่งสำคัญ 2 ประการที่จะต้องกระทำเป็นอย่างยิ่ง คือ การปรับปรุงกฎหมายที่ควบคุมการใช้รังสีให้รัดกุมขึ้น และทันสมัยเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันเป็นประการแรก ประการที่สอง รังสีวิทยาสมาคมฯ ควรจะมีบทบาทเพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการควบคุมป้องกันอันตรายจากรังสีด้วยโดยกระตุ้นให้รังสีแพทย์เอาใจใส่ในเรื่องนี้ และกระตุ้นให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมอันตรายจากรังสีขึ้น ในโรงพยาบาลใหญ่ ๆ และในโรงเรียนแพทย์ ซึ่งคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก็ให้เห็นความสำคัญ และได้จัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงานในเรื่องนี้ และหวังว่าจะได้รับความร่วมมืออย่างดีจากผู้ใช้อุปกรณ์ ในทุกหน่วยและภาควิชา.